

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេ ហុកសិប

ការអធិសុបាសរបស់ដានីយ៍លៃ និងអាចកំហាំងនៃគរទីបុរាប៊ី
វិវរណៈសម្រាប់ចុងចុងក្រោយ

Jeff Pippenger
2024-01-24

នៅក្នុងជំពូកទីបុរាប៊ី និងទីបុរាប៊ី នៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ទេវតាមួយបាននាំយ៉ូហានឲ្យឃើញនិមិត្តអំពីការជំនុំជម្រះលើសាសនាប៉ាប។
ក្នុងការបង្ហាញអំពីការជំនុំជម្រះចុងក្រោយបំផុតរបស់នាង
នគរទាំងឡាយនៃព្រះយាករណ៍ក្នុងព្រះគម្ពីរ គួរមានតំណាងឡើង។

ហើយនេះជាចិត្តដែលមានបុរាណ។ កុហលទាំងបុរាប៊ីគឺជាកូនទាំងបុរាប៊ី
ដល់សុភវិនិច្ឆ័យនោះអង្គុយនៅលើ។ ហើយមានសុតច្បាស់ទាំងបុរាប៊ី បុរាប៊ីដូចជាហើយ
មួយកំពុងមាននៅ ហើយមួយទៀតមិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ;
ហើយកាលណាមកដល់ វាគួរតែនៅសល់តម្លៃយូរៗខ្ពស់បំផុតនោះ។ ហើយសត្វនោះ
ដល់ច្បាស់មាន ហើយឥឡូវមិនមាន នោះឯងជាអង្គទីបុរាប៊ី
ហើយក៏ស្ថិតក្នុងចំណោមទាំងបុរាប៊ីដែរ ហើយវាទៅកាន់សច្ចុតិវិវរណៈ
17:9-11។

យ៉ូហានគួរមានដឹកនាំខាងវិញ្ញាណទៅកាន់ឆ្នាំ 1798 ជាទីដល់គាត់គួរមានបង្រៀនថា
កុហលទាំងបុរាប៊ីនៅលើសត្វដែលមានដឹកនាំហើយ គឺជាសុតច្បាស់ទាំងបុរាប៊ី
ក្នុងការព្យាករណ៍ព្រះគម្ពីរ សុតច្បាស់គឺជានគរមួយ
ហើយនគរមួយក៏ជាកុហលមួយផងដែរ។ នៅឆ្នាំ 1798 នគរចំនួនបុរាប៊ីដូចជាហើយ
ហើយមួយកំពុងគ្រប់គ្រងនៅពេលនោះ។ នគរទីបុរាប៊ីនៅតែដើររឿងអនាគត
ហើយវាគួរមានតំណាងដោយសុតច្បាស់។ បន្ទាប់មក យ៉ូហានគួរមានបុរាប៊ីថា
នគរទីបុរាប៊ីគឺជាសត្វហើយ ដល់មកពីក្នុងចំណោមទាំងបុរាប៊ី។
សម្បត្តិហើយគឺជានគរទីបុរាប៊ី ហើយវាមានទទួលរងសុភាពមួយ
ដូចនេះនៅពេលដែលប្អូនស្តាប់របស់វាគួរមានព្យាករណ៍ នោះវាក្លាយជាកុហលទីបុរាប៊ី
ដល់មកពីក្នុងចំណោមទាំងបុរាប៊ី។

នៅក្នុង ដានីយ៍លៃ ជំពូក ២ នគរបួនដំបូងគឺ ហាប៊ីឡូន មឌេ-ព័រស ក្រិក និងរ៉ូម។
នគរពិតប្រាកដទាំងបួននោះ ក៏តំណាងឲ្យនគរខាងវិញ្ញាណបួនផងដែរ
ហើយរួមគ្នាវាគឺជាអត្ថបទសញ្ញាណសុតច្បាស់ទាំងបុរាប៊ី ឬ កុហលទាំងបុរាប៊ី នៃវិវរណៈ ជំពូក
១៧ ដុបិតព្រះយេស៊ូវតែងតែប្រើការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ
ដើម្បីបង្ហាញពីទីបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ។ ដានីយ៍លៃ ជំពូក ២
គឺជាការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីនគរទាំងឡាយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ
ហើយវិវរណៈ ជំពូក ១៧ គឺជាការលើកឡើងចុងក្រោយ ដូចនេះវាគួរតែស្របគ្នា
ពីព្រោះព្រះមិនដល់បុរាប៊ីឡើយ។

នគរទីបុរាប៊ីដែលមានដូចជាឆ្នាំ 1798 គឺហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណ គឺជាស្ថាប័នប៉ាប។
នគរទីបុរាប៊ីមួយ ដល់កំពុងមានអំណាចនៅក្នុងឆ្នាំ 1798 គឺនគរដែលមានស្ថានភាព
ដល់គួរមានតំណាងជាមុនដោយនគរមានស្ថានភាពពីរបស់ជនមានឌី និងជនព័រស។
នគរទីបុរាប៊ី ដែលមានស្ថានភាពដល់អង្គ ដល់នៅក្នុងឆ្នាំ 1798

មិនទាន់មានមកនរណាឡើយ គឺជាវដ្តហាភិហាលពិភពលោកតម្លៃ
ដល់ត្រូវបានគំរោងជាមុនដោយក្រិក គឺជាវដ្តហាភិហាលពិភពលោកតម្លៃរបស់ Alexander
the Great។ កុហលទីប្រាំបី ដល់ជារបស់កុនុងចំណោមប្រាំពីរ គឺនគរទីប្រាំ
ដល់មានទទួលរូបស័ស្តលាប់ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាវិញ
នរណាដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនោះមានជាស្ថាប័នឡើយ។

ការជំនុំជម្រះលើស្ថិតិស្វយ័តនោះ ក៏ត្រូវបាននាំទៅក្នុង «ម៉ោង»
នៃបុគ្គលិកច្បាប់ចុងអាទិត្យ
គឺជារយៈពេលមួយដែលចាប់ផ្តើមដោយច្បាប់ចុងអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយប
ន្តតាមបុរេគុតិសាស្ត្ររហូតដល់ពេលសេចក្តីសាកលបងរបស់មនុស្សបិទបញ្ចប់។
នរណាដែល «ម៉ោង» នោះ ដល់នរណាដែលក្នុងគម្ពីរដានីយ៍ត្រូវបានគំរោងថាជា
«ចុងនៃស្រុកចង្វាក់នេះ» ព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្កក្រឹតនគរបស់ទ្រង់ឡើង។ នរណាដែល
«ម៉ោង» នោះ ព្រះពរក្បាលរៀងចុងក្រោយកំពុងត្រូវបានចាក់បង្កាច់។

«ក្បាលរៀងចុងក្រោយកំពុងមកលើអ្នកទាំងឡាយណាដែលបរិសុទ្ធ—នរណាដែលនោះ
មនុស្សទាំងអស់នឹងទទួលវា ដូចកាលពីមុន។»

«នរណាដែលនឹងទៅទាំងបួនលង្វែងចេញ
នោះព្រះគ្រីស្ទនឹងស្ថាបនាព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។
គ្មាននរណាម្នាក់ទទួលបានក្បាលរៀងចុងក្រោយឡើយ
លើកលែងតែអ្នកដែលកំពុងផ្ទេរអំពីទាំងអស់តាមដល់ពួកគេអាចផ្ទេរបាន»។
Spalding and Magan, 3.

ការចាក់បង្កាច់ព្រះរាជាណាចក្រក្រោយគឺបុរេវិវត្តន៍ទៅជាបន្តបន្ទាប់
ពីព្រោះវាស្របតាមការជំនុំជម្រះ ហើយការជំនុំជម្រះក៏បុរេវិវត្តន៍ទៅជាបន្តបន្ទាប់ដែរ។
ពួកមីលលើកមានយល់ថា
ពួកគេកំពុងរស់នៅក្នុងសម័យជំងឺនៃប្រសិទ្ធភាពនរណាដែលដានីយ៍ ជំពូក ២។
ពួកគេជឿថា រ៉ូមគឺជានគរលោកិយចុងក្រោយ ហើយពួកគេក៏ត្រូវបានគេរំលឹកឡើងវិញ
ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ពួកគេនេះមានកម្រិត។

«នរណាដែលក្នុងចុងនៃស្រុកចង្វាក់នេះ»
ពិតជាក្រឹតមាននរណាដែលបុរេគុតិសាស្ត្រនៃអាណាចក្ររ៉ូម
ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃរ៉ូមមិនឡើយ ឬរ៉ូមសម័យចុងក្រោយឡើយ
គឺជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃរ៉ូមសម័យទំនើប។ ពួកមីឡិវ៉ាយក៏មានអនុវត្តរ៉ូមមិនឡើយ
និងរ៉ូមសម័យចុងក្រោយអាណាចក្រតម្លៃ ហើយក្នុងការផ្ទេរនេះ
ពួកគេបានប្រើបទគម្ពីរមួយពីសៀវភៅអេសេគោល
ដល់ទាក់ទងនឹងស្ថាប័នចុងក្រោយនៃយូដា (សេដេគោ) ដើម្បីគាំទ្រការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ។

ហើយឯង ព្រះអង្គគម្ពីរអាក្រក់អស្ចារ្យនៃអ៊ីស្រាអែល
អ្នកដែលក្នុងរ៉ូមសម័យក្រោយនៃនរណាដែលអំពើទុច្ចរិតនឹងដល់ទីបញ្ចប់
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ចូរដកម្នាក់មកឡើយ ហើយដោះមកដូចព្រះ
នេះនឹងមិនដូចដើមទៀតឡើយ ចូរលើកអ្នកដែលទាប ឲ្យខ្ពស់ឡើង
ហើយបន្ទាបអ្នកដែលខ្ពស់ចុះ។ យើងនឹងបំផ្លាញ បំផ្លាញ បំផ្លាញ
ហើយវានឹងលង្វែងមានទៀត រហូតដល់ព្រះអង្គដែលមានសិទ្ធិនោះយាងមក;
ហើយយើងនឹងប្រគល់វាដល់ព្រះអង្គ។ អេសេគោល 21:25-27។

ចាប់ពីសេដ្ឋកិច្ច នឹងមាននគរបិដលៃត្បូរ «បំហាក់បំបែង» ដលៃនឹងនាំទៅដលៃព្រះគ្រីស្ទ
ជាអង្គគងលៃ «សិទ្ធិជនរោះជារបស់ទ្រង់» ក្នុងការគ្រប់គ្រង។ ហាប៊ីឡូន មដ្ឋេ-ពរ៉ែស និងគ្រីក
នឹងត្បូរផ្គុំគ្នាលៃទាំងអស់ រហូតដលៃនគររួម

ហើយក្នុងអំឡុងបុរេគ្រីស្ទនៃគរទីបួននោះ ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមក
ហើយបង្កកើតនគរមួយឡើង។ ទ្រង់មានធុរៈដូចនោះពិតប្រាកដមែន។

«ក្នុងចំណោមអស់អ្នកដលៃកំពុងនាំគ្នាទៅកាន់វិនាសយ៉ាងឆាប់រហ័ស
នាំមុខគេគឺសេដ្ឋកិច្ច ជាស្ថិតិច្នៃរបស់ពួកគេ។
ដោយមានបោះបង់ទាំងស្រុងនូវដំបូន្មានរបស់ព្រះអម្ចាស់
ដូចដលៃមានប្រទានតាមរយៈពួកហោរា
ដោយភ័យច្របំណុលនៃការដឹងគុណដលៃទ្រង់ជំពាក់ដលៃប្រើកូនសោរ
ដោយរំលោភពាក្យសម្រេចដ៏ឧត្តរិកនៃភ្នែកដ៏ភាព
ដលៃមានសុបថក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល
ស្ថិតិច្នៃដ្ឋានបោះបង់ទាំងនឹងពួកហោរា ទាំងនឹងអ្នកមានគុណរបស់ខ្លួន
ហើយទាំងនឹងព្រះរបស់ខ្លួន។ ដោយអំណត់ក្នុងបុរាណរបស់ខ្លួនឯង គាត់មានដាក់
ទៅស្រងៃរកដង្ហើមពីសក្ខីបុរាណនៃចេក្រដ៏ចម្រើនរុងរឿងរបស់អ៊ីស្រាអែល ដោយ
«ចាត់ទុករបស់ខ្លួនទៅអស្ចារ្យ ដើម្បីបិទយកផ្ទៃដលៃសេះ
និងប្រជាជនជាច្រើនដលៃគាត់»។

«តើគាត់នឹងរីកចម្រើនឬ?» ព្រះអម្ចាស់មានទ្រង់សួរអំពីអ្នកដលៃមានកុបត់ការទុកចិត្ត
តូចដ៏បរិសុទ្ធត្រប់យ៉ាងយ៉ាងទាបថ្នាក់ដូចនេះថា៖
«តើអ្នកដលៃប្រព្រឹត្តអំពើដូចនេះនឹងរួចខ្លួនឬ?
ឬក៏គាត់នឹងបំពានសេចក្តីសញ្ញា ហើយត្បូរមានរោះប្លែកៗ តាមដលៃយើងរស់នៅ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ប្រាកដណាស់
នៃកេរ្តិ៍ដលៃដលៃស្ថិតិច្នៃដលៃមានតែតាំងគាត់ជាស្ថិតិច្នៃដលៃ
គឺជាស្ថិតិច្នៃដលៃគាត់មានមើលងាយពាក្យសម្រេចរបស់ស្ថិតិច្នៃនោះ
ហើយមានបំពានសេចក្តីសញ្ញារបស់ស្ថិតិច្នៃនោះ
គឺនៃជាមួយស្ថិតិច្នៃនោះកណ្តាលក្នុងហាប៊ីឡូន គាត់នឹងស្លាប់។
ហើយផ្ទៃនឹងមិនអាចជួយគាត់ក្នុងសង្គ្រាមដោយកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពួក
និងបរិវារដ៏ធំរបស់ខ្លួនមានឡើយ... ដោយព្រោះគាត់មានមើលងាយពាក្យសម្រេច
ដោយបំពានសេចក្តីសញ្ញា ហើយមើល! គាត់មានឱ្យដលៃរបស់ខ្លួន
ហើយមានប្រព្រឹត្តអំពើទាំងអស់នេះ គាត់នឹងមិនរួចខ្លួនឡើយ»។ អសេគោល
17:15-18។

ដលៃ «មន្ត្រីនាំអាក្រក់ដ៏មិនបរិសុទ្ធ» នោះ
ថ្មនៃការជំនុំជម្រះថ្មក្រោយមានមកដលៃហើយ។ «ចូរដកម្នាក់សង្គ្រាមចេញ»
ព្រះអម្ចាស់មានបង្គាប់ «ហើយដោះមកដេញ»។
មិនមុនពេលដលៃព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ផ្តាច់ទាំងនឹងស្ថាបនាជួយរបស់ទ្រង់ឡើងវិញទេ
ទើបយូនាត្បូរមានអនុញ្ញាតឱ្យមានស្ថិតិច្នៃមួយរូបមុនដទៀត។ «យើងនឹងបំផ្លាញ
បំផ្លាញ បំផ្លាញ» នេះជាព្រះបន្ទូលគ្រីស្ទអំពីបុរេបុរសនៃព្រះរាជវង្សសាវីឌ
«ហើយវានឹងលងៃមានទៀត រហូតដលៃព្រះអង្គគងលៃមានសិទ្ធិលើវិនាសយ៉ាងមក
ហើយយើងនឹងប្រគល់វាឱ្យព្រះអង្គ»។ អសេគោល 21:25-27។ Prophets and Kings, 450,
451.

មិល្លេរី គឺគ្រឹះការ ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់គាត់នោះមានកម្រិត
ពីព្រោះនគរដលៃព្រះគ្រីស្ទមានបង្កកើតឡើង
នោះពេលទ្រង់យាងដើរនោះក្នុងចំណោមមនុស្ស មិនមែនជានគរនៃដីចុងក្រោយទេ
នោះគឺមានសុភមង្គលទៀត បន្ទាប់ពីនគររបស់ម៉ូស៊ីបែបពហុវេនិយម។
នោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះគ្រីស្ទពិតជាមានបង្កកើតនគរនៃ «ព្រះគុណ»
នោះលើលើផែនដី
ប៉ុន្តែនគរនោះមិនមានការបង្កកើតឡើងក្នុងសម័យនៃសត្វចង្រៃទាំងដប់ ក្នុងវិវរណៈ
ដប់ប្រាំពីរទេ
ហើយក៏មិនមានការបង្កកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃក្រុងរៀងចុងក្រោយដែរ
នគរដលៃព្រះគ្រីស្ទបង្កកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ គឺជានគរនៃ «សិរីល្អ» របស់ទ្រង់។
បងស៊ីរីរីកែ មាននិយាយដោយផ្ទាល់អំពីនគរទាំងពីរនេះ។

ពួកមីឡិវាយមានយល់ថា
ព្រះគ្រីស្ទមានបង្កកើតនគរមួយក្នុងអំឡុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សនៃគរទីបួន
ហើយពួកគេត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ពួកគេនោះមានកម្រិត។
ក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សនៃគរទីបួន ព្រះគ្រីស្ទមានសុចរិតនាគរ «ព្រះគុណ»
ហើយក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សនៃគរទីប្រាំបី ទ្រង់មានសុចរិតនាគរ «សិរីល្អ» របស់ទ្រង់។
នៅក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សនៃទ្រង់មានសុចរិតនាគរ «ព្រះគុណ» នោះ
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក៏បានចាក់ទម្រង់ចុះនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ថ្ងៃបុណ្យទី៥០
ជានិមិត្តរូបនៃការចាក់ទម្រង់ចុះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ក្នុងបុរេគ្រិស្តសតវត្សនៃទ្រង់មានសុចរិតនាគរ «សិរីល្អ» របស់ទ្រង់។

សារនៃថ្ងៃបុណ្យហាសិប គឺជាសារអំពីការរស់ឡើងវិញជាក់ស្តែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ឯសារនៃក្រុងរៀងចុងក្រោយ យ៉ាងហោចណាស់មួយផ្នែក
គឺជាសារអំពីការរស់ឡើងវិញជានិមិត្តរូប
ដលៃការមានកំណាងដោយបុរសនាទីនាយអំពីទីប្រាំបីដលៃកើតចេញពីទាំងប្រាំពីរ
ដលៃមានសម្បទាច្នៃក្នុងសត្វនោះ ហើយក៏ក្នុងសត្វនៃពិរេបស់សត្វពិជនៃដីផងដែរ។
នគរទីបួន និងនគរទីប្រាំបី គឺជាកន្លែងដលៃព្រះគ្រីស្ទបង្កកើតនគររបស់ទ្រង់។

សេចក្តីប្រកាសដលៃពួកសិស្សមានផ្លូវឡើងក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់
នោះគ្រឹះការគ្រប់គ្រង ហើយហេតុការណ៍ទាំងឡាយដលៃវាមានចុងអុលបង្កហេតុ
ក៏កំពុងកើតមានឡើងនៅពេលនោះផងដែរ។ «ពេលវេលាមានពេញកំណត់ហើយ
ហើយនគរព្រះជាម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ» នេះជាសាររបស់ពួកគេ។
នៅពេលផ្ទុកកំណត់នៃ «ពេលវេលា»—គឺចិត្តសិបសប្តាហ៍ចម្ងាយនៃ ដានីយ៍លេខ 9
ដលៃការឈានទៅដល់ព្រះមស្មេសី គឺ «ព្រះដលៃមានការចាក់ប្រដាប់តាំង»—ព្រះគ្រីស្ទមានទ
ទួលការចាក់ប្រដាប់តាំងដោយព្រះវិញ្ញាណ
បន្ទាប់ពីព្រះអង្គមានទទួលបុណ្យផ្សេងទៀតពីយ៉ូហាននោះទទួលយើងដានី។ ហើយ
«នគរព្រះជាម្ចាស់» ដលៃពួកគេមានប្រកាសថាជិតមកដល់នោះ
ការមានបង្កកើតឡើងដោយការស្តុកតបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ នគរនេះមិនមែនជា
អាណាចក្រនៃដី ដូចដលៃពួកគេមានបង្កើនឲ្យដលៃនោះឡើយ។
ហើយក៏មិនមែនជានគរអនាគតដ៏អមកៈនោះដែរ
ដលៃនឹងការមានបង្កកើតឡើងនៅពេលដលៃ «នគរ និងអាណាចក្រគ្រប់គ្រង
និងសិរីល្អនៃគរក្រោមមេឃទាំងមូល
នឹងការប្រគល់ឲ្យប្រជាជនរបស់ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត»

គឺនគរអស់កល្យាណជាតិចុះនោះ ដល់ក្នុងនោះ «អំណាចគ្រប់គ្រងទាំងអស់នឹងបម្រើ និងសុគាប់បង្កគាប់ព្រះអង្គ»។ ដានីយ៍លែ 7:27។ តាមការប្រើប្រាស់នៃក្នុងព្រះគម្ពីរ យូលា «នគរព្រះជាម្ចាស់» ត្រូវបានប្រើសំដៅទាំងនគរព្រះគុណ និងនគរស៊ីរីលូអ។

នគរព្រះគុណ ត្រូវបានបង្ហាញដោយប៉ូលក្នុងសំបុត្រទៅកាន់ជនហាប៊ើរ។

បន្ទាប់ពីបានចង្អុលទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ

ជាព្រះអនុគរការីដ៏ពេញដោយសច្ចៈគឺអាណិតមកេតា ដល់

«ទ្រង់មានព្រះទ័យវង្សដោយសារអារម្មណ៍នៃសច្ចៈក៏ទន់ខ្ពស់ដោយរបស់យើង»

សាក្សីមានបុរសសន្តិថា៖ «ដូច្នេះ

ចូរយើងចូលទៅជិតបល្ល័ង្កក្នុងព្រះគុណដោយកុលាហាន

ដើម្បីបិទយើងបានទទួលសច្ចៈគឺមកេតាកុណា ហើយរកយើងព្រះគុណ»។ ហាប៊ើរ 4:15, 16។ បល្ល័ង្កក្នុងព្រះគុណ គឺជាឈ្មោះនគរព្រះគុណ ពីព្រោះការមានបល្ល័ង្កកមួយ បញ្ជាក់ថាមាននគរមួយ។ នៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចជាច្បើនរបស់ព្រះអង្គ ព្រះគ្រីស្ទប្រើយូលា «នគរស៊ីរីលូអ»

ដើម្បីសំដៅទៅលើកិច្ចការនៃព្រះគុណដ៏ទេវភាពលើចិត្តរបស់មនុស្ស។

ដូច្នេះ បល្ល័ង្កក្នុងស៊ីរីលូអគឺជាឈ្មោះនគរស៊ីរីលូអ;

ហើយនគរនេះត្រូវបានយោងដល់ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គសង្កត់ថា៖

«កាលណាព្រះរាជបុត្រមនុស្សនឹងយាងមកក្នុងស៊ីរីលូអរបស់ទ្រង់

ហើយមានទេវតាបរិសុទ្ធទាំងអស់មកជាមួយទ្រង់

នោះទ្រង់នឹងគង់លើបល្ល័ង្កក្នុងស៊ីរីលូអរបស់ទ្រង់ ហើយនោះចំពោះទ្រង់

នគរទាំងអស់នឹងត្រូវប្រមូលមកជួបជុំគ្នា»។ ម៉ាថាយ 25:31, 32។

នគរនេះនៅជាព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគតនៅឡើយ។

វានឹងមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងទេ រហូតដល់ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«នគរព្រះគុណ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងមធ្យមបន្ទាប់ពីការផ្តាច់របស់មនុស្ស នៅពេលដែលផែនការមួយត្រូវបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ការប្រោសលោះពូជពង្សដល់មា នទោស។ នៅពេលនោះ វាមានស្ថិតនៅក្នុងព្រះបំណង

និងដោយព្រះសន្មារបស់ព្រះ; ហើយតាមរយៈសច្ចៈដ៏ជំនឿ

មនុស្សអាចកុលាយជាបុរសស្រស់របស់នគរនោះបាន។ ទោះជាយ៉ាងណា

វាមិនទាន់ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាក់ស្តែងទេ រហូតដល់ការស្ថិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

សូមប្រុងប្រយ័ត្នបន្ទាប់ពីបានចាប់ផ្តើមបស្ចឹមកម្មរបស់ព្រះអង្គនៅលើផែនដីនេះហើយ ព្រះអង្គសង្កត់ថា៖ ដល់នឹងយកដោយសារការរិះរិះរិះ

និងការមិនដឹងគុណរបស់មនុស្ស ក៏អាចដកចេញពីយុទ្ធសាស្ត្រនៅក្នុងការបំបែកដំណើរ

នៅក្នុងស្ថានភាពសម្ងាត់ ព័ន្ធនៃកុំខរទេនា

បានញ័រនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ។ សូមប្រុងប្រយ័ត្ននៅពេលនោះ

ព្រះអង្គក៏អាចផ្លាស់ប្តូរយុទ្ធសាស្ត្រពីព្រះនាងរបស់ព្រះអង្គ ហើយទុកឲ្យពូជពង្ស ដល់មានទោសវិនាសនៅក្នុងអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួនបានដំណើរ។

បុរសនិមិត្តព្រះអង្គបានផ្ទៀងផ្ទាត់ថា៖

នោះនឹងមិនអាចមានការប្រោសលោះសម្រាប់មនុស្សដែលបានផ្តាច់ឡើយ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះអង្គសង្កត់ថា៖ បានប្រគល់ព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គ

ហើយដោយដង្ហើមចុងក្រោយរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បានបន្តលើឡើងថា

«សម្រេចហើយ» នៅពេលនោះ

ការបំពេញនៃការនាំការប្រោសលោះត្រូវបានបញ្ចប់។

ព្រះសន្មាននៃសច្ចៈសង្កត់ថា៖

ដល់បានប្រទានដល់គូស្រាមីភរិយាដែលមានហាននៅក្នុងស្ថានអដេនៃ

ត្រូវបានបញ្ជាក់ឱ្យមានសុពលភាព។ ហើយនគរនៃព្រះគុណ
ដែលព្រះមានសុចិត្តដោយព្រះសន្មតរបស់ព្រះ
នោះក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅពេលនោះផងដែរ។»

«ដូច្នេះ ការសង្ខេបទិវង្គតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ—ព្រឹត្តិការណ៍នោះឯងដែលពួកសិស្សសបាន
ចាត់ទុកថាជាការបំផ្លាញចុងក្រោយនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេ—គឺជាព្រឹត្តិការណ៍
ដែលបានផ្តើមឱ្យសេចក្តីសង្ឃឹមនោះមានភាពប្រាកដមាំមួនជាអស់កល្បជានិច្ច។
ទោះបីវាបាននាំមកឱ្យពួកគេនូវការខកចិត្តយ៉ាងឈឺចាប់ក៏ដោយ
ក៏វាជាកំពូលនៃសុភមង្គលដែលបញ្ជាក់ថា ជំនឿរបស់ពួកគេហោសត្រឹមត្រូវហើយ។
ព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានបំពេញពួកគេដោយការកាន់ទុក្ខ និងសេចក្តីអស់សង្ឃឹម នោះ
ឯងគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានបើកទ្វារនៃសេចក្តីសង្ឃឹមដល់កូនចៅទាំងអស់របស់អា
ដាម ហើយនៅក្នុងនោះបានផ្តុំមជ្ឈមណ្ឌលនៃជីវិតអនាគត និងសុភមង្គលអស់
កល្បជានិច្ចរបស់អស់អ្នកស្មោះត្រង់ទាំងអស់របស់ព្រះនៅគ្រប់សម័យកាល។»

«គោលបំណងនៃព្រះគុណដ៏អនន្ត កំពុងឈានទៅដល់ការសម្រេចបំពេញរបស់វា
សូម្បីតែតាមរយៈការខកចិត្តរបស់ពួកសិស្សផងដែរ។
ទោះបីជាចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវបានឈ្លុះដោយព្រះគុណ
និងអំណាចនៃព្រះសេចក្តីបង្កើនរបស់ព្រះអង្គ ដល់
“បានមានព្រះបន្ទូលដូចជាមិនដែលមានមនុស្សណាម្នាក់បាននិយាយដូច្នោះឡើយ”
ក៏ដោយ ក៏នៅក្នុងមាសសុទ្ធនៃសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេចំពោះព្រះយេស៊ូវ
នៅតែមានការលាយឡំនៃលោហៈទាបនៃអំណត់ខាងលោកិយ
និងមហិច្ឆតាអត្ថមានិយមដែរ។ សូម្បីតែនៅក្នុងបន្ទប់បុណ្យរំលង
ក្នុងម៉ោងដ៏ឧឡារិកនោះ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេកំពុងតែចូលទៅក្នុង
ដំបូលនៃស្ថានភាពសោតសម្លេងរួចហើយ ក៏មាន
“ការឈ្លុះបំបែកកែតុនក្នុងចំណោមពួកគេថា
អ្នកណាក្នុងចំណោមពួកគេត្រូវត្រូវបានរាប់ទុកថាជំនុំផុត”។ លូកា 22:24។
ទស្សនៈរបស់ពួកគេពេញទៅដោយបុណ្យល្អ មកុដ និងសិរីល្អ
ខណៈដែលនៅខាងមុខពួកគេបេនតិចប៉ុណ្ណោះ គឺជាសេចក្តីអាម៉ាស់
និងការឈឺចាប់សង្វេគនៃស្ថានភាព សាលាជំនុំជម្រះ និងឈ្លើយកាន់កាប់ក្រោយរ៉ាំរ៉ៃ។
គឺអំណត់ក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ការស្រុកយុលានសិរីរុងរឿងខាងលោកិយរបស់ពួកគេ ដែល
បាននាំឱ្យពួកគេប្រកាន់ខ្ជាប់យ៉ាងរឹងមាំនូវសេចក្តីបង្កើនខ្ពស់នៃម័យរបស់ពួកគេ
ហើយឱ្យរំលងដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់នូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គសង្កត់ធ្ងន់
ដែលបង្ហាញអំពីធម្មជាតិពិតនៃគររបស់ព្រះអង្គ
និងចង់អូសទៅមុខអំពីការឈឺចាប់សង្វេគ និងសេចក្តីស្នាក់នៅរបស់ព្រះអង្គ។
ហើយកំហុសទាំងនេះបាននាំទៅដល់ការលុបបាត់—ដ៏មុតមាំ
ប៉ុន្តែចាំបាច់—ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាត ដើម្បីបើកតែម្សៅពួកគេ។
ទោះបីពួកសិស្សសបានយល់ខុសអំពីន័យនៃសាររបស់ពួកគេ
ហើយបានបរាជ័យក្នុងការយឺតយ៉ាវពីងទុករបស់ខ្លួនសម្រេចក៏ដោយ
ក៏ពួកគេហោសបុរាណភាពព្រះមានដល់ព្រះបាទបុរាណដល់ពួកគេ
ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងបុរាណវង្សនៃជំនឿរបស់ពួកគេ
និងលើកកម្ពស់សេចក្តីគោរពបូរិសបូរិតរបស់ពួកគេ។ ដល់ពួកគេ នឹងត្រូវបានបុរាណ
លំការងារនៃការបុរាណដ៏ល្អអង្គររុងរឿងនៃព្រះអម្ចាស់ដែលបានរស់ឡើងវិញរបស់ពួក
គេ ដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់។ គឺដើម្បីប្រាប់ពួកគេសម្រាប់ការងារនេះហើយ
ដែលបទពិសោធន៍ដែលហាក់ដូចជាជួបគ្នាយ៉ាងខ្លាំងចំពោះពួកគេ
ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកើតមាន»។ The Great Controversy, 347, 348.

នៅក្នុងកណ្តុរគម្ពីរវិរាទៈ «ចិត្តក្នុងលោកមានបុរាណ» រាប់ «លោកមនុស្សសម្មាសម្ពុទ្ធ»
ហើយទទួលស្គាល់ថា «មនុស្សនោះ» ក៏ជាគតិបុរាណបីផងដែរ
ដល់ក្នុងចក្ខុវិស័យនៃគតិបុរាណ «មនុស្សនៃអំពើហេតុ» គឺជាកុហលនៃគតិបុរាណ
ដល់គ្រប់គ្រងលើសុត្តន្តបិដក និងពាណិជ្ជករនៃផែនដី
ដល់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរចូលរួមជាមួយ ដើម្បីបង្កើនសាសនាគតិបុរាណនៃការប្រៀបធៀប
ហើយដល់អង្គុយនៃលោកិយគតិបុរាណ។

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា ទីកន្លែងទាំងឡាយដែលអ្នកមានបញ្ជី
ជាកន្លែងដែលស្មើគ្នាអង្គុយនៃ នោះគឺជានិមិត្តរូបទាំងឡាយ
ហូរមនុស្សទាំងឡាយ បុរាណគតិទាំងឡាយ និងភាសាទាំងឡាយ។ វិរាទៈ 17:15

"មនុស្សនៃអំពើហេតុ" គ្រប់គ្រងលើពិភពលោកខាងនយោបាយ ខាងរូបិយវត្ថុ
ខាងសាសនា និងខាងសិរីល ហើយមនុស្សទាំងអស់
លើកលែងតែអ្នកទាំងឡាយដែលមានទទួលជ័យជម្នះលើសត្វសាហាវ និងរូបរបស់វា
សញ្ញាប្រកបដោយ និងលោកិយមន្ត្រីរបស់វា។

ហើយខ្ញុំមានបញ្ជីដូចជាសមុទ្រក្នុងលោកនឹងក្នុងចុង;
ហើយអស់អ្នកដែលមានជ័យជម្នះលើសត្វនោះ និងលើរូបរបស់វា
និងលើសញ្ញាប្រកបដោយ និងលើលោកិយមន្ត្រីរបស់វា ឈរលើលើសមុទ្រនោះ
ដោយមានពិធីរបស់ពួកគេ។ ហើយពួកគេច្រៀងបទរបស់ម៉ូសេ អ្នកបម្រើរបស់ពួកគេ
និងបទរបស់កូនចៀម ដោយនិយាយថា ឱពួកអ្នកចាស់ដ៏មានព្រះចន្ទស្រឡាត្រូវយ៉ាងអើយ
ក៏ចុះការរបស់ទ្រង់ធំ និងអស្ចារ្យណាស់; ឱសត្វចេតនាព្រឹក្សាបរិសុទ្ធអើយ ផលរូបទ្រង់សុចរិត
និងពិតប្រាកដ។ វិរាទៈ 15:2, 3.

អ្នកដែល «មានបុរាណ» ហើយយល់អំពី «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»
នៃពេលវេលាចក្ខុវិស័យនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងចក្ខុវិស័យ គឺជាអ្នកដែលមាន
«ការយល់ដឹង» ហើយ «រាប់ចំនួនរបស់សត្វនោះ» ដូចជាការរាប់ចំនួនរបស់មនុស្សសម្មាសម្ពុទ្ធ
ហើយចំនួនរបស់វាគឺប្រាំមួយរយ ហុកសិបប្រាំមួយ។ «ការយល់ដឹង»
នោះគឺជាចំណង់ឱ្យដឹងក្នុងចក្ខុវិស័យនៃការសាកល្បងបីជំហាន
ដល់តែងតែកើតមាននៃពេលវេលាព្រះយេស៊ូវប្រើកត្តាពាក្យទំនាយមួយ។
ហេតុដូច្នេះហើយមានជាមានកត់សម្គាល់ថា ពួកគេមាន «លុះលើ»
«ចំនួននៃលុះលើរបស់វា»។

ការទទួលបានជ័យជម្នះ គឺជាការឆ្លងកាត់ការសាកល្បងមួយ ហើយអស់អ្នកដែល
«មានបុរាណ» និង «យល់ដឹង» ទទួលបានជ័យជម្នះដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងលេខ 666
ហើយគម្ពីរនោះក៏កំណត់អត្តសញ្ញាណផងដែរថា មាននគរទាំងប្រាំបី
ហើយនគរទីប្រាំបីនោះ គឺកើតចេញពីនគរទាំងប្រាំពីរ «អាថ៌កំបាំង» នោះ
គួរមានតំណាងនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក 2 ដូចជាការអធិស្ឋានរបស់ ដានីយ៉ែល
គឺដើម្បីបិទបញ្ចប់នៃ «អាថ៌កំបាំង» នោះ។ ការប្រើកត្តាសម្រាប់ថា មាននគរទាំងប្រាំបី
ហើយនគរទីប្រាំបីគឺកើតចេញពីនគរទាំងប្រាំពីរ ហើយលោកនៃគតិបុរាណគឺ 666 នោះ
គឺជាអាថ៌កំបាំងដល់ ដានីយ៉ែល គួរមានតំណាងថា ទទួលបានតាមរយៈការអធិស្ឋានរបស់គាត់
ហើយ ដានីយ៉ែល តំណាងឱ្យអស់អ្នក «មានបុរាណ» របស់ព្រះនៅក្នុងចុងក្រោយ។

ដានីយ៉ែលតំណាងឱ្យពួក «អ្នកមានបុរាណ» នៅក្នុងចុងក្រោយ
ដល់អាថ៌កំបាំងនៃដានីយ៉ែលជំពូក ២ មានគួរឱ្យប្រើកត្តាពាក្យគេដឹង

ហើយអាចកំហែងនោះគឺជាការបរិកសម្មនៃថា សចេកុដិយោងចុងក្រោយ និងដំបូងបង្អស់ទៅកាន់នគរទាំងឡាយក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ គឺថា មាននគរចំនួនប្រាំបីនៅក្នុងរូបសំណាកនោះ។
ការបរិកសម្មនៃនោះគាំទ្រការយល់ដឹងរបស់ពួកមីលូលីវាយក់អំពីដានីយ៍លែជំពូក ២ ប៉ុន្តែភ្នែកលើចង្វាក់ជាងមុនដប់ដង នៅពេលដែលវាក្យវាសនាទទួលស្គាល់។
ភាពចង្វាក់របស់វា ដល់ភូមិជាងមុនដប់ដងនោះ តំណាងឲ្យការសាកល្បងមួយ ដល់ពួក «អុនកមាសបុរាណ» ទទួលបានជ័យជំនះលើវា ពីព្រោះនគរទីប្រាំបី ដល់កើតចេញពីនគរទាំងប្រាំពីរ ក៏ជានគរទីប្រាំមួយផងដែរ ដល់ជាសហភាពបីជាន់នៃនគរ សត្រូវសាហាវ និងហោរាកុលងៃកុលាយ។ ដូចនេះ នគរ សត្រូវសាហាវ និងហោរាកុលងៃកុលាយ សុទ្ធជតជានគរទីប្រាំមួយ ហើយរួមគ្នាតំណាងឲ្យ 666។

នប្បើកុនសោរ ក្យវាសនាសាកល្បងដោយការបរិកសម្មនៃដានីយ៍លែ ជំពូក ២ ហើយគាត់បានបង្ហាញយកក្នុងការសាកល្បងនោះ។ នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ២ ដានីយ៍លែតំណាងឲ្យ «អុនកមាសបុរាណ»
ដល់ឆ្ងល់កាត់ការសាកល្បងអំពីអាចកំហែងនៃរូបសំណាក។ រីឯនប្បើកុនសោរ នៅក្នុងជំពូក ៣ តំណាងឲ្យមនុស្សសម្រស់ក្នុងបរាជ័យក្នុងការសាកល្បងដល់នោះ។ នប្បើកុនសោរ ក្នុងនាមជាសត្វចេតិមួយនៃនគរទីមួយ តំណាងឲ្យសត្វចេតចុងក្រោយនៃគរចុងក្រោយ។ ដូចនេះ គាត់តំណាងឲ្យ «មនុស្សសន្តិវិហារ»
ជាមនុស្សនៃទំនាយដល់ពួកជំនុំទាំងប្រាំពីរចាប់យក។
មនុស្សសក្យវាសនាបង្កកើតនៅចុងទីប្រាំមួយ ហើយដូចនេះ លេខប្រាំមួយគឺជាលេខរបស់មនុស្សជាតិ។ លេខរបស់នប្បើកុនសោរ គឺប្រាំមួយ។ នប្បើកុនសោរ បានបង្ហាញយកក្នុងការសាកល្បងនៃលេខ 666
ហើយបានតំណាងឲ្យមនុស្សសម្រស់ក្នុងគ្រាចុងក្រោយ។
ក្នុងនាមជាមិត្តភក្តិប្រមូលនៃមនុស្សសន្តិវិហារ លេខរបស់គាត់គឺប្រាំមួយ។

នប្បើកុនសោរ សត្វចេត បានផ្ទុយបែបដ៏មាមួយពីមាស កម្មពស់របស់វាមានហុកសិបហត្ថ ហើយទទឹងរបស់វាមានប្រាំមួយហត្ថ។ ព្រះអង្គបានកាត់វាឡើងនូវវាលទំនាបខ្លី ក្នុងខេត្តហាប៊ីឡូន។ ដានីយ៍លែ ៣:១

រូបចម្លាក់មាសនោះមានកម្មពស់ហុកសិបហត្ថ ទទឹងប្រាំមួយហត្ថ ហើយក្យវាសនាបង្កកើតឡើងដោយនប្បើកុនសោរ ដល់លេខរបស់វាគឺប្រាំមួយ។ រូបចម្លាក់នោះក្យវាសនាបញ្ចេញឡើងក្នុងការបោះបោរទៅនឹងពន្លឺនៃរូបចម្លាក់ក្នុងជំពូកទីពីរ ហើយសចេកុដិពិពណ៌នាបីផ្សេងៗក្នុងរូបចម្លាក់នោះ
កាលណាអុនកយល់ថាលេខរបស់នប្បើកុនសោរគឺប្រាំមួយ នោះវាសម្លឹងនឹង ប្រាំមួយ ប្រាំមួយ ប្រាំមួយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«គំនិតនៃការបង្កកើតអាណាចក្រ
និងរាជវង្សមួយដល់នឹងសុចិត្តសុចរិតរហូតទៅជានិច្ច
បានទាក់ទាញចិត្តយ៉ាងខ្លាំងដល់មហាក្សត្រដ៏មានអំណាច
ដល់នោះចំពោះព្រះហស្តគរបស់វា
បុរាណជាតិបានលើកនៃដីមិនអាចឈរទ្រាំបានឡើយ។
ដោយសចេកុតិកុល្យវាសនាដល់កើតចេញពីមហិច្ឆតាភាគពុទ្ធនៃ
និងអំនួតអាត្មាមនិយម ទ្រង់បានចូលពិគ្រោះជាមួយពួកបុរាណប្រាជ្ញរបស់វា»

អំពីរបៀបផ្សេងៗណាមួយនេះក៏មានឡើង។ ដោយគ្រលចេការប្រទេសប្រទានដ៏
គួរឲ្យកត់សម្គាល់ដល់ទាក់ទងនឹងសុបិនអំពីរូបផ្សេងៗមុននោះ
ហើយក៏គ្រលចេផងដែរថា ព្រះនរោត្តមស្រីរាជ តាមរយៈអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ
គឺដានីយ៍លៃ បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់អំពីន័យសំខាន់នៃប្រទេសនោះ ហើយថា
ក្នុងការពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយនេះ មនុស្សធំៗនៃគរត្រូវបានសង្កេតឃើញឲ្យដឹង
ពីសេចក្តីស្តាប់ដ៏អាម៉ាស់មួយ—ដោយគ្រលចេអ្វីៗទាំងអស់
លើកលែងតែប៉ុណ្ណោះបុរាណបស់ពួកគេក្នុងការបង្កើតអំណាច
និងឧត្តមភាពរបស់ខ្លួនឯង សុភក្តិ និងទីប្រឹក្សាស្រុករបស់ទ្រង់បានសម្រេចថា
តាមមធ្យោបាយគ្រប់យ៉ាងដល់អាចផ្ទេរទៅបាន
ពួកគេនឹងខិតខំលើកតម្កល់ហិរញ្ញវត្ថុឲ្យគ្រប់គ្រាន់ជាអ្នកកំពូលបំផុត
និងសមគួរទទួលបានភាពសុមោះគ្រងជាសកល។»

«ការតំណាងជានិមិត្តរូប ដល់ព្រះបាទបរិក្ខិតសម្តេចដែលសុភក្តិ និងបុរាណជន
អំពីព្រះបំណងរបស់ទ្រង់សម្រាប់បុរាណជាតិទាំងឡាយនៃលោកីនៃដី ឥឡូវនេះ
ត្រូវបានយកមកប្រើ ដើម្បីបង្ហាញពីការលើកតម្កល់អំណាចរបស់មនុស្ស។
ការបកស្រាយរបស់ដានីយ៍លៃ ត្រូវបានបដិសេធ ហើយត្រូវបានបំភ្លេចចោល;
សេចក្តីពិត ត្រូវបានបកស្រាយខុស និងយកទៅអនុវត្តខុស។
និមិត្តរូបដល់ស្ថានសួគ៌បានរៀបចំឡើង
ដើម្បីបង្ហាញពីការបង្ហាញដល់គំនិតរបស់មនុស្សអំពីព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗនានាដែលនាគត
ត្រូវបានយកមកប្រើ ដើម្បីរារាំងការរីកសាយភាយនៃចំណេះដឹង
ដល់ព្រះបុរាណឲ្យយល់កិច្ចទទួល។ ដូច្នេះ
តាមរយៈឧបាយកលរបស់មនុស្សដែលពោរពេញដោយមហិច្ឆតា
សាតាំងកំពុងស្រវឹងរករវាងព្រះបំណងដ៏ទៃភាពសម្រាប់ពូជមនុស្ស។
សត្រូវរបស់មនុស្សជាតិបានដឹងថា សេចក្តីពិតដែលមិនលាយឡំដោយកំហុស
គឺជាអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់សម្រាប់សង្គ្រោះ; ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលត្រូវបានប្រើដើម្បីលើកតម្កល់ខ្លួនឯង
និងដើម្បីជំរុញគម្រោងការរបស់មនុស្ស
វាក៏លាយទៅជាអំណាចសម្រាប់អំពើអាក្រក់»។

«ចេញពីយុលាំងទុរយសម្បត្តិដ៏សម្បូរបែបរបស់ខ្លួន
នរោត្តមសោយបានបញ្ចេញឲ្យគេធ្វើបំណាចក្រដ៏ធំមួយ
ដល់ស្រុកខ្មែរក្នុងលក្ខណៈទូទៅនឹងរូបដល់បានយឺតយ៉ាវនិមិត្ត
ប៉ុន្តែខ្មែរក្រហមយុលាំងច្បាស់ គឺសម្ភារៈដល់ត្រូវបានផ្ទេរឡើងពីអ្វីៗ ដោយសារតែពួក
ខាងដេស៊ីនីនឹងការតំណាងដ៏អធិកអធមនៃព្រះគ្រូដែលក្រលាយរបស់ខ្លួនឲ្យមកហើយ
ក៏ពួកគេមិនផ្តល់បានបង្កើតអ្វីមួយណាដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់ស្តាប់ស្តាប់
និងស្មោះត្រង់មុនដូចរូបសំណាកភូមិចិត្តច្បាស់នេះឡើយ ដល់មានកម្ពស់ហុកសិបហត្ថ
និងទទឹងប្រាំមួយហត្ថ។ ហើយក៏មិនមែនជារឿងគួរឲ្យកត់សម្គាល់អំពីឡើយថា
នៅក្នុងស្រុកមួយដែលការថ្កោលបង្កប់ព្រះបាទរីករាលដាលទូទៅ
រូបសំណាកដ៏ស្រស់ស្អាត និងមានតម្លៃមិនអាចកាត់ថ្លៃប្រាក់នៃវាលទំនាបខ្លាំង
ដល់តំណាងឲ្យសិរីរុងរឿងរបស់ហិរញ្ញវត្ថុ ព្រមទាំងភាពអធិកអធម និងអំណាចរបស់វា
ត្រូវបានបញ្ចេញក្នុងកម្រិតសម្រាប់ការថ្កោលបង្កប់។ ដូច្នេះ
ការរៀបចំនេះក៏ត្រូវបានផ្ទេរឡើង ហើយព្រះរាជក្រឹត្យមួយក៏ត្រូវបានប្រកាសចេញថា
នៅថ្ងៃនៃការឧទ្ទិសថ្កោល នរណាៗទាំងអស់ត្រូវបង្ហាញភាពសុមោះគ្រងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
បំផុតរបស់ខ្លួនចំពោះអំណាចហិរញ្ញវត្ថុ ដោយគ្រប់ថ្កោលថ្កោលមុខរបស់ណាក៏ដោយ»។
ពួកហ្វោរ និង សុភក្តិ, 504, 505.

